

WPŁYW NUKLEOZYDÓW NA RENATURACJĘ JEDNOPASMOWEGO DNA

Z. LORKIEWICZ, H. PAWŁOWSKA-GÓRECKA

Streszczenie

Do badań zastosowano DNA z dzikiego szczepu *Bac. subtilis* 23, a jako biorcę *Bac. subtilis* 168 nie syntetyzujący indolu. DNA *Bac. subtilis* podgrzewany przy 94° wykazywał spadek aktywności transformacyjnej do 4—6%, natomiast po renaturacji aktywność jego wynosiła 12,4—18%. Przy podgrzaniu do 98° preparat DNA wykazywał zaledwie 1% aktywności DNA natywnego, a renaturowany około 9%. Dezoksyacytydina, dezoksyadenozyna, dezoksygwanozyna i tymidyna hamowały proces renaturacji. Najsilniejsze działanie hamujące wywierała dezoksyacytydina, zmniejszając wydajność renaturacji o 50%, natomiast tymidyna najslabiej.